

कौदाली

सुगन्धोद्यमतम् ॥ (यथा, श्रीमद्भागवते ॥ ११॥ ३८॥

“पदे पदेऽधन्तरवक्रिणाहृतः

कौटुम्बिकः क्रुध्यति वै जनय” ॥

कौडविकं, चि, (कुडवस्य वापः “तस्य वापः” ॥ ५॥

१॥ ४५॥ इति ठञ् ॥ कुडवपरिमितवीजवपन-
योग्यक्षेत्रम् ॥ इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

कौडपः, पुं, (कुडपस्त्रिधातुकं प्ररीरं श्रवो वा तं

भक्षयितुं शीघ्रमस्य ॥ इत्यण् ॥) राक्षसः ॥ इत्य-

मरः ॥ १॥ १॥ ६२॥ (यथा, महाभारते ॥ १॥

१७९॥ १४॥

“न कौडयाः इन्द्रियो ना न च देवाङ्गनखजः” ॥

वासुकिवंशोद्भवः सपविशेषः ॥ यथा, महाभा-

रते ॥ १॥ ५७॥ ५॥

“पिच्छकः कौडपश्चकः काजवेगः प्रकालनः ॥

हिरण्यपाङ्कः शरखः कक्षकः काजदखकः ॥

एते वासुकिजा नागाः प्रविष्टा हृथवाहने” ॥)

कौडपदन्तः, पुं, (कौडपस्य दन्ता इव दन्ता अस्य ॥)

भीषाः ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कौडिन्धः, पुं, (कुडिन्धस्य खनामस्थ्यातमुनिविशेषस्य

गोपापत्वं इति ॥ गर्गादित्वात् यञ् ॥) कुडिन्ध-

मुनिपुत्रः ॥ तत्पर्यायः ॥ विष्णुगुप्तः २ ॥ इति

त्रिकाण्डशेषः ॥

कौतुकं, स्त्री, (कुतुक + प्रञ्चादित्वात् स्तार्थे ष्यञ् ॥

कुतुकस्य भावः इति युवादित्वात् ष्यञ् वा ॥)

कुतूहलम् ॥ इत्यमरः ॥ १॥ ७॥ ३१॥ (यथा,

राजतरङ्गिणी ॥ ५॥ ३६७॥

“वक्रतुः कौतुकोद्गीवां सभां चिन्नापितामिव ॥

अभिजायः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ॥

“पश्यन्त्यासं नृपं तस्या जज्जाकौतुकयोर्दृष्टिं ॥

अभूदन्योन्यसंभर्तौ रचयन्त्यां गतागतम्” ॥)

उत्सवः ॥ (यथा, भागवते ॥ ४॥ ३॥ १२॥

“कथं सुतायाः पिढगेहकौतुकं

निशम्य देहः सुरवर्यं ॥ नेज्जते” ॥)

नर्मे ॥ हर्षः ॥ (यथा, भागवते ॥ १॥ १७॥ २५॥

“इयञ्च भूर्भगवता न्यासितोऽस्मरा सती ॥

श्रीमद्भिरुत्पन्नासौ सर्वतः हतकौतुका” ॥)

परस्परयातमङ्गलम् ॥ विवाहसूत्रम् ॥ (यथा,

कुमारे ॥ ७॥ २॥

“वैवाहिकैः कौतुकसंविधानै-

र्यहे महे ष्यप्रपुण्ड्रीवर्गम्” ॥)

गीतादिभोगः ॥ इति मेदिनी ॥ गीतादिः ॥ भोग-

काका ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कौतूहलं, स्त्री, (कुतूहलस्य भावः कर्मे वा युवादि-

त्वात् ष्यञ् ॥ यदा, कुतूहलमेव इति प्रञ्चाद्यञ् ॥)

कुतूहलम् ॥ अपूर्णवस्तुदृष्ट्याद्यतिशयः ॥ इत्य-

मरः ॥ १॥ ८॥ ३१॥ (यथा, मार्कण्डेये ॥ ८॥ १॥

“भवद्भिरिदिमाख्यातं यथाप्रश्नमनुकृमात् ॥

महत् कौतूहलं मेऽस्ति हरिश्चन्द्रकथां प्रति” ॥)

कौदालीकः, पुं, (कुं भूमिं दारयतीति ॥ कुदारः ॥

तेभ्यश्चाधरतीति ईकन् रजयो रैक्यात् रस्य शत्वम् ॥)

कुदालीकः ततः स्तार्थे ष्यञ् ॥) वरुणस्युरजाति-

विशेषः ॥ स तु रजस्वलां तीवराज्जातः ॥

कौमारं

इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

कौडविकं, स्त्री, (कौडवं तत् निमित्तमस्य इति

ठञ् ॥) सौवर्चलजवयम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौडवीर्यं, चि, (कुड्वितं यथा तथा इवति इति ॥

एषोदरात् सिद्धे कौडवं कुड्वितधान्यभेदः तस्य

भवनं उत्पत्तिस्थानं ॥ “धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ्” ॥

५॥ २॥ इति खञ् ॥) कौडवधान्योद्भवयोग्यक्षेत्रम् ॥

इत्यमरः ॥ २॥ ६॥ ८॥ कौदोर क्षेत इति भाषा ॥

कौन्तिकः, पुं, (कुन्तास्त्रेण प्राप्तेन युध्यते ॥ कुन्तः

प्रासः प्रहरयमस्येति वा ॥ ठञ् ॥) प्रासिकः ॥

प्रासास्त्रधारी योद्धा ॥ इत्यमरः ॥ २॥ ८॥ ७० ॥

कौन्ती, स्त्री, (कुन्तिषु देशविशेषेषु भवा ॥ “तत्र भवः” ॥

४॥ २॥ ५३॥ इति ष्यञ् ॥ ततो ङीष् ॥) रेणुका-

नामगन्धद्रव्यम् ॥ इत्यमरः ॥ २॥ ४॥ १२० ॥

(अस्याः पर्यायाः यथा,—

“रेणुका राजपुत्री च नन्दिनी कपिला सिन्धु ॥

भस्मगन्धा पाण्डुपुत्री स्मृता कौन्ती हरणुका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्णखण्डे प्रथमभागे ॥

पर्यायान्तरञ्च यथा,—

“हरेणु रेणुका कौन्ती ब्राह्मणी हेमगन्धिनी” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ गुणाध्याया रेणुका-

शब्दे षोडश्याः ॥)

कौन्तेयः, पुं, (कुन्त्या अपत्यं इति ङक् ॥) कुन्तीपुत्रः ॥

स तु युधिष्ठिरादिः ॥ इति महाभारतम् ॥

(यथा, भगवद्गीतायाम् ॥ २॥ ३॥

“मा स्मैथं गच्छ कौन्तेय ॥ नैतज्ज्वल्यप्रपद्यते” ॥)

अर्जुनशब्दः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौपं, स्त्री, (कूपे भवं कूपस्येदं वा इत्यञ् ॥) कूपोद-

कम् ॥ अस्य गुणाः यथा,—

“कौपं पयो यदि खादु त्रिदोषघ्नं हिमं कसु ॥

तत्क्षारं कपवातघ्नं दीपनं पित्तघ्नत् परम्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ (सन्श्रुतोक्ता गुणा यथा,—

“सक्षारं पित्तघ्नं कौपं श्लेष्मण्णं दीपनं शबु” ॥

कौपसज्जिलसेवने काणनिर्दोषः ॥ यथा, तत्रैव ॥

“वसन्ते कौपं प्राखण्यं वा यीश्वेवम्” ॥)

कौपीनं, स्त्री, (कूपपतनमर्हतीति ॥ “शाकीनकौपीने

अष्टौ कार्ययोः” ॥ ५॥ २॥ २० ॥ इति साधुः ॥)

पापम् ॥ तत्साधनत्वात् तद्वदगोप्यत्वात् पुरुषजि-

ज्ञमपि ॥ तत्सम्बन्धात् तदाच्छादनमपि ॥ इति सि-

द्धान्तकौमुदी ॥ अकार्थम् ॥ गुह्यदेशः ॥ इत्यमरः ॥

चीरम् ॥ इति मेदिनी ॥ तसु मेखलावद्भयपरिधेय-

वस्त्रखण्डम् ॥ कपिनी इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ॥

कच्छा २ कच्छटिका ३ कक्षा ४ घटी ५ ॥ इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, भागवते ॥ ७॥ १३॥ २॥

“विभ्रयाद् यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम्” ॥)

कौपीदकी, स्त्री, (कौपीदकी इति एषोदरादित्वात्

मस्य पत्वम् ॥) कौपीदकी ॥ इति भरतो द्विरूप-

कोवक्ष ॥

कौमारं, स्त्री, (कुमारस्य कर्म भावो वा ॥ वयोवचन-

त्वाद् ॥) कुमारावस्था ॥

(“जातः कुं एषिषी पदभ्यां मारयेत् तत्कुमारकः ॥

इति प्रमाद्यतो विद्धि कौमारं प्राग्भवाद्भक्तः” ॥

कौमुदी

इत्युक्तावधिने “कौमारं पञ्चमावधि” ॥ इत्यन्ते

वयोवस्थाभेदे ॥ सा तु जन्मावधिपञ्चमवर्षपर्यन्ता ॥

इत्यर्थः ॥) तन्वमते षोडशवर्षपर्यन्ता ॥ (यथा,

भगवद्गीतायाम् ॥ २॥ १३॥

“देहिगोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥

तथा देहान्तरप्राप्तिर्धरस्तत्र न मुह्यति” ॥

पुं, कुमारस्य सनत्कुमारस्य इदं षण्ण् ष्ट्यभेदः

यथा, “कौमार षार्षः प्राजापत्यो मानव इत्यादि

सर्गनामानि” ॥ इति श्रीधरः ॥ तथा च भाग-

वते ॥ १॥ ३॥ ६॥

“स एव प्रथमं देवः कौमारं सर्गमाश्रितः ॥

चचार दुश्चरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्यमखण्डितम्” ॥)

तद्वति पुं, स्त्री ॥ इति शब्दमाला ॥ अपूर्णपतिं

कुमारीं पतिरुपपन्नः “कौमारपुर्णवचने ॥ ४॥

२॥ १३॥ इति द्वितीयान्तादुपसमकर्मण्यर्थप्रत्य-

येन चाधुः ॥ अपूर्णपतिकुमारीपतिः ॥ इति

सिद्धान्तकौमुदी ॥)

कौमारी, स्त्री, माटकाविशेषः ॥ सा तु कार्तिकेय-

शक्तिः ॥ इति शब्दमाला ॥ यथा,—

“कौमारी शक्तिरुक्ता च मयूरवरवाहना ॥

योद्धुमभाययौ दैत्यानम्बिका गुहकृपिणी” ॥

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये ॥ ८२॥ १६॥

(अपूर्णपतिः कुमारी पतिमुपपन्ना ॥ “कौमारा-

पूर्णवचने” ॥ ४॥ २॥ १३॥ इति स्तार्थे ष्यञ्

प्रत्ययेन चाधुः ततो ङीष् ॥ अपूर्णमार्थकुमार-

पत्नी ॥ यथा, भट्टे ॥ ७॥ ६० ॥

“उपजन्मभ्रामयश्वन्तः कौमारीं पतताम्बर” ॥

पञ्चमवर्षीया वाजिका ॥ कौमारी अवस्था ॥ यथा,

भागवते ॥ ३॥ २॥ २८॥

“कौमारीं दशयंबेष्टां प्रेक्षणीयो ब्रह्मकसाम्” ॥)

वाराहीकन्दः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौमुदः, पुं, (कौ एषिष्यां मोदन्ते जना यस्मिन् ॥

मुद् + कः ॥ सप्तम्या अलुक् ॥) कार्तिकमासः ॥

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते ॥

“एतैरनैश्च राजेन्द्रैः पुरा मांसं न भक्षितम् ॥

शरदं कौमुदं मांसं तस्ये खर्गमाप्रयुः ॥

कौमुदन्तु विप्रपेयं नृक्षपक्षं नराधिपः ॥

वर्जयेत् सर्वमांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते” ॥)

कौमुदिका, स्त्री, (कौमुदी + संज्ञार्था कन् ततो

ऋलः टाप् च ॥) उमासखोविशेषः ॥ इति शब्द-

माला ॥ (स्तार्थे कन् ऋलः टाप् च ॥ ज्योत्स्वा ॥

चि, चतुरर्थ्यां कुमुदादित्वात् ठक् ॥ कौमुदिकः ॥

कुमुदाख्यपर्वतसमिच्छददेशविशेषः ॥)

कौमुदी, स्त्री, (कुमुदस्य इयं प्रकाशकत्वात् “तस्येदं” ॥

४॥ ३॥ २२० ॥ इत्यण् ततो ङीप् ॥) ज्योत्स्वा ॥

इत्यमरः ॥ १॥ ३॥ १६॥ (यथा, कुमारे ॥ ४॥ ३३॥

“शशिनो सह याति कौमुदी ॥

सह मेघेन तद्भिन्नकीयते ॥

प्रमदाः पतिवर्गमा इति

प्रतिपन्नं हि विचेतनैरपि” ॥)

उत्सवः ॥ इति धरणी ॥ (यथा, महाभारते १३

पर्वणि ॥